



“Lutke emocija”

Ref. 64001



Lutke emocija

Ref. 64001

3-8
years

1. SADRŽAJ:

Set od **6 lutaka rukavica** (od kojih se četiri mogu okrenuti s dva različita lica) uz **ONLINE MP3 AUDIO** koji sadrži snimku **2 cijele priče** s glazbom i dijalozima. Postavljanje priča s lutkama rukavicama pomaže djeci u učenju o emocijama kako bi ih u budućnosti mogli prepoznati. Svaka priča traje oko 10 minuta. AUDIO MP3 uključuje **nekoliko jezika** kao podršku za učenje drugih jezika. AUDIO MP3 omogućuje učiteljima da prikažu priče bez potrebe da ih pričaju: samo stavite AUDIO MP3 i pomičite lutke prema uputama u scenariju. Ne može biti lakše i praktičnije!

2. PREPORUČENA DOB:

Od 3 godine naviše

3. UPUTE ZA UPORABU I POSTAVLJANJE:

U scenariju se sve scenske upute odnose na pogled sa stražnje strane pozornice, odnosno iza lutke okrenute prema publici.

U scenariju su dijalozi likova koji se pojavljuju na sceni s desna, na desnoj ruci, u tekstu pozicionirani s desne strane stranice.

Najbolji način da držite lutke rukavice kako bi njihovi pokreti bili što realističniji je da stavite palac u jednu ruku, kažiprst i srednji prst u glavu, a domali prst i mali prst u drugu ruku. Pomicanjem lutaka možete izraziti najrazličitije emocije. Na primjer:

- Rukama: pljeskanje, mahanje, milovanje, izražavanje sreće i uzbuđenja brzim pomicanjem gore-dolje, plakanje prekrivanjem lica rukama i sl.
- Glavom: govoreći, kimajući glavom itd.
- Tijelom: reći ne njihanjem.

Preporučujemo da temeljito pročitate scenarij svake priče, poslušate AUDIO MP3 i napravite probu s lutkama prije negoli je stvarno postavite pred publikom.

Predstava se može postaviti i bez AUDIO MP3-a, čitanjem scenarija.

Scenografija za predstavu "Martha i Psić na sajmištu":

Dekor je isti tijekom cijele predstave. Pozadina bi trebala sadržavati sajmište sa sljedećim slikama: vrtuljak s lijeve strane, veliki kotač u sredini i štand s kobicama s desne strane.



Scenografija za predstavu "Woody otkriva emocije":

Dekor je isti tijekom cijele predstave. Pozadina bi trebala sadržavati sunčanu seosku scenu: livadu s nekoliko stabala, neko grmlje i seosku kuću u pozadini.

4. UVOD U TEORIJU:

Glavni cilj ovog materijala je pružiti učiteljima sredstvo koje će koristiti u učionici za istraživanje teme **prepoznavanja emocija**.

Smatra se da je važno da djeca prepoznaju boje, brojeve, slova itd., ali je jednako važno da znaju opisati naše osjećaje. Imenovati nešto što osjećamo, a ne vidimo je teško, pogotovo za djecu, za koju nešto što se ne može imenovati ne postoji.

Znati što osjećamo i prepoznati kako se drugi ljudi osjećaju ključni je aspekt suživota.

Iz širokog spektra emocija, promatrat ćemo sljedeće bitne: sreću, tugu, ljutnju, iznenađenje, strah i neugodu. Predstavljanje svake emocije simbolom mlađoj djeci olakšava prepoznavanje.

EMOCIJE	SIMBOL
Sreća	Sunce
Tuga	Oblak s kapima kiše
Ljutnja	Munja
Iznenađenje	Poklon
Strah	Duh
Neugoda	Sunce između oblaka

VJEŽBE VERBALIZACIJE EMOCIJA

Na kraju scenarija dane su neke kartice koje prikazuju simbole za emocije koje će vam pomoći u provođenju predloženih aktivnosti. Preporučujemo fotokopiranje i povećanje ovih simbola kako biste ih lakše koristili.

1. Povezivanje simbola s emocijom

1. Pokažite kartice sa simbolima za emocije jednu po jednu, povezujući ih s lutkom rukavicom: djeca se mogu igrati pogađajući što koji simbol predstavlja. Na primjer: povezivanje kartice „poklon” s lutkom rukavicom koja ima isti simbol na kostimu i izražava iznenađenje.
2. Stavite sve kartice sa simbolima na stol licem okrenutim prema gore i zamolite učenika da odabere jednu pa odaberite drugog učenika da odglumi tu emociju.

2. Povezivanje rečenice s emocijom

Problem 1

Učitelj čita rečenice izražavajući relevantne emocije i postavlja pitanje ispod kako bi djeca mogla reći kako misle da se ta osoba osjeća: sretno, tužno itd.

Problem 2

Učitelj čita rečenice ne izražavajući relevantne emocije i postavlja pitanje ispod kako bi djeca mogla reći kako misle da se ta osoba osjeća: sretno, tužno itd.

Kako se dijete osjeća kada kaže...?

1. "Moj najbolji prijatelj dolazi k meni." (sretno)
2. "Moja najdraža igračka je pokvarena" (tužno)
3. "Brat mi je pojeo užinu" (ljutito)
4. "Balon mi je upravo eksplodirao" (iznenađeno)
5. "Pas vrlo bijesno laje na mene" (uplašeno)
6. "Pukle su mi hlače i vide mi se gaćice" (neugodno)
7. "Rođendan mi je" (sretno)
8. "Sva svjetla su se ugasila i ništa ne vidim" (uplašeno)
9. "Kolegica iz razreda me poljubila" (neugodno)
10. "Učitelj je pohvalio moj rad" (sretno)
11. "Otvorio sam kutiju na učiteljičinom stolu kad me uhvatila" (iznenađeno)
12. "Moj prijatelj ne razgovara sa mnom" (tužno).
13. "Uginuo mi je ljubimac"(tužno)
14. "Pozvan sam na rođendan" (sretno)
15. "Netko se ugurao ispred mene u redu" (ljutito)
16. "Izgubio sam ruksak" (uplašeno)
17. "Škakljaš me!" (sretno)
18. "Ne puštaju me van da se igram" (tužno)
19. "Prijatelj mi je podmetnuo nogu" (ljutito)
20. "Nije mi rođendan, ali netko mi je dao poklon" (iznenađeno)
21. "Sam se penjem uz stepenice i svjetlo se ugasilo" (uplašeno)
22. "Pokliznuo sam se na koru banane pred prijateljima i svi su se smijali" (neugodno)

3. Jedan lik, jedno pitanje

Učitelj pokaže lutku rukavicu i da joj ime; ime lutke se potom može promijeniti svaki put kada djeca trebaju osmisliti novu priču.

Problem 1

Pitanje koje treba postaviti dok pokazujete lutku rukavicu je:

"Što se dogodilo (npr. Lewisu) da je tako tužan?"



Djeca mogu izmisliti različite situacije koje bi ga mogle navesti da pokaže tu emociju.

Problem 2

Pitanje koje treba postaviti dok pokazujete lutku rukavicu je:

Što se dogodilo (npr. Lewisu)?

Djeca prepoznaju emociju i izmišljaju situacije koje su ga mogle navesti da pokaže tu emociju



Crvenkapica

Lijeva ruka:	Desna ruka:
WOODY	MARTHA (RUŽIČASTI kostim): sretna/tužna DANNY (CRVENI kostim): ljutit/sretan VICTOR (PLAVI kostim): uplašen/posramljen PAS

PRVA SCENA

<i>Lijeva ruka</i>	<i>Desna ruka</i>
WOODY	MARTHA (ružičasto)

(Glazba za uvođenje lika WOODYJA)

(Sa zavjesom zatvorenom straga, WOODY se pojavljuje lijevo od pozornice i pomiče se u sredinu pozornice)

WOODY: Bok ljudi! *(interakcija)* Kako ste? Dobro?

Želio bih vam pričati o mjestu odakle dolazim: Zemlji drva. U mojoj zemlji uvijek se svašta događa. Tamo živim s roditeljima i braćom. Imam puno prijatelja i zajedno izrađujemo hrpu lijepih, korisnih stvari: vrata, prozore, namještaj, žlice, igračke... Zapravo sve što nam padne na pamet.

Istina je da je u mojoj zemlji jako lijepa atmosfera. Kad god me ljudi vide na ulici, viču: "Bok, grančice!" Kad učinim nešto lijepo, moji roditelji se ponosno pogledaju i kažu: "On je dobar stari štap, nije li?" i zbog toga se osjećam jako dobro. U drugim slučajevima, kad napravim nešto poput svog oca, ljudi kažu "Taj Woody je pravi!" A ako netko napravi nešto jako glupo, ljudi kažu: "Prava si klada!"

Shvatio sam da se osjećam nekako posebno i drugačije kada se takve stvari dogode. Ali postoji nešto što me muči: moja obitelj i prijatelji uvijek imaju isto "pokeraško lice" - drugim riječima, nemaju nikakav izraz lica.

Stoga sam odlučio krenuti upoznati svijet kako bih otkrio je li isto i na drugim mjestima. Rečeno mi je da u Zemlji ljudi njihova lica odražavaju ono što osjećaju... Mislim na njihove emocije... I zbog toga im se izrazi lica mijenjaju. Dakle... eto kamo sam krenuo!

(Zvuk bubnja, zastor se otvara i WOODY se nađe u zemlji ljudi sa seoskom pozadinom)

tihim glasom, kao da je malo uplašen, okrenut prema publici)

WOODY: Pa, evo me i nemam pojma što ću ovdje pronaći. Da budem iskren, ne znam kako ću prepoznati nešto što nikad prije nisam vidio.

(Glazba)

(Woody izlazi s pozornice lijevo. Postavite Marthu na desnu stranu pozornice, malo pogrbljenu i s tužnim izrazom lica)

MARTHA: (plačljivim glasom) O, kakav peh! Haljina mi se zakačila za kamen i zakasnit ću u školu. "Uh, uh" (djevojčica pokušava osloboditi suknju, bezuspješno)

(Uz pozadinsku glazbu pojavljuje se Woody, prilazeći Marthi s lijeve strane pozornice)

WOODY: (praveći se da kašlje) Jao, jao... Bok, ja sam Woody. Što je bilo? Mogu li ti nekako pomoći?

MARTHA: (tužno) Zdravo, Woody, ja sam Martha. Ne mogu se pomaknuti jer mi se haljina zakačila i zakasnit ću u školu. Nesretna sam jer koliko god se trudila, ne mogu se sama osloboditi.

WOODY: Pomoći ću ti, oboje ćemo povući i uspjjet ćemo, vidjet ćeš. Ali trebaš mi pomoći jer ne mogu sam. Kad izbrojim do tri, povuci sa mnom; 1, 2 i ...3!!

(WOODY uspijeva osloboditi Marthinu suknju).

(Uz pozadinsku glazbu, okrenite lutku Marthu da pokažete njezino sretno lice)

MARTHA: (sretno) Gotovo je, uspjeli smo! Puno ti hvala, Woody! Tako sam sretna!... Sada ću moći doći u školu na vrijeme i naučiti puno novih stvari sa svojom učiteljicom i prijateljima!

WOODY: Pa, onda ću nastaviti jer imam još puno toga istražiti ovdje. Zaista je bilo lijepo upoznati te. Bok sada!

MARTHA: (zadovoljno) Bok, Woody! (Djevojčica izlazi desno)

(Glazba)

DRUGA SCENA

<i>Lijeva ruka</i>	<i>Desna ruka</i>
WOODY	DANNY (crveno)

WOODY: Idem vidjeti mogu li pronaći još prijatelja... (Zastaje i okreće se prema publici, interakcija) OHO! Koliko ljudi! Što oni svi rade ovdje?

(DANNY se pojavljuje desno na pozornici, čučajući. WOODY ide prema njemu i spotiče se)

WOODY: Ups! Oprosti. Bok, ja sam WOODY. (gledajući u DANNYJA) Zašto tu sjediš?

DANNY: (ljutito) (imitirajući WOODYJA na sarkastičan način) "Bok, ja sam WOODY", "Bok, ja sam WOODY"

WOODY: I tebe zovu WOODY? Kao mene?

DANNY: (ljutito) Neeeeee, zovem se DANNY, ali ne da mi se ni s kim razgovarati jer sam ljutit.

WOODY: OK, OK... ali što svi ti ljudi gledaju? Došao sam iz Zemlje drva i nikada nisam vidio nešto slično.

DANNY: *(Ljutito više)* Pa, što misliš što je to? *(pokazujući na publiku)* To je natjecanje da se vidi tko može baciti dalje.

WOODY: Što?

DANNY: *(Ljutito)* Da... radi se o bacanju štapova da se vidi tko ih može baciti najdalje.

WOODY: Oh, vidim! Ali ne razumijem zašto imaš takav izraz lica.

DANNY: *(Ljutito)* Ljutit sam, već sam ti rekao.

WOODY: A što to znači?

DANNY: *(Ljutito)* To znači da sam živčan, bijesan sam, bijesan...

WOODY: A zašto se tako osjećaš?

DANNY: *(Ljutito)* Jer je na MENI red da bacam. Vježbao sam u vrtu cijelu godinu i sada mi je štap slomljen i ne mogu bacati. Kako bi se ti osjećao da ti je preostalo još samo jedno bacanje do kraja, a da to ne možeš izvesti?

WOODY: Ne znam, jer se nikad nisam tako osjećao, ali pretpostavljam da nije baš lijepo. Ako želiš, mogu ti pomoći - možeš mene baciti. Ja ću biti tvoj novi štap!

DANNY: *(Ljutito)* Siguran sam da neće upaliti.

(WOODY priđe DANNYJU i podraga ga)

WOODY: Nemoj biti tako zlovoljan, moglo bi upaliti.

DANNY: *(Ljutito)* Pa, sigurno neću ništa izgubiti ako pokušam. Osim toga, tako ćeš me ostaviti na miru.

(DANNY podiže WOODYJA, nanišani i odbaci ga ulijevo. Uz zvuk čarobne glazbe, lutka se okreće i pokazuje svoje sretno lice. DANNY skače od sreće, kliče)

DANNY: *(sretno)* Pa, dobro, dobro... Bacio sam dalje od svih! Kako sjajno, tako sam sretnan.

(WOODY se ponovno pojavljuje s lijeva s pozornice).

WOODY: Bože, Danny je stvarno izveo da poletim, bilo je fantastično... hvala, prijatelju!

(DANNY nestaje s pozornice desno)

(Glazba)

TREĆA SCENA

Lijeva ruka	Desna ruka
WOODY	VICTOR (plavo) PAS

(Uvodna glazba lika. WOODY simulira hodanje udesno, bez kretanja naprijed)



(Lavež psa u pozadini; s desna se pojavljuje dijete koje drhti i nepomično stoji u središtu pozornice)

WOODY: (Interakcija) Što je tom djetetu? Je li sretno? Je li ljutito? Je li tužna?... Što?... Boji se? Ili što? ... Psa?... Pa, ja ću mu pomoći!

VICTOR: (uplašeno) Ooooh! Zdravo! A tko si ti? Možeš li mi pomoći?

WOODY: Da, smiri se. Ja sam tvoj novi prijatelj, zovem se Woody. A sada gledaj kako ću natjerati psa da me slijedi!

VICTOR: (uplašeno) Hmm, ne znam za to, mislim da radije ne bih gledao. Taj pas me plaši...

(Victor nestaje s pozornice desno. Još se čuje lavež psa)

WOODY: Psiću, dođi ovamo, pogledaj ovaj štap! (okrenut prema publici) Siguran sam da se psi vole igrati sa štapovima.

(PAS se pojavljuje s pozornice desno i brzo hoda iza WOODYJA, a obojica nestaju s pozornice lijevo)

(Victor se pojavljuje desno na pozornici, s rukama na očima)

VICTOR: (uplašeno) (Interakcija) Je li pas već otišao? Ne mogu to gledati! Kakav je Woody dobar prijatelj! Riješio se psa za mene.

(WOODY se pojavljuje na pozornici lijevo)

WOODY: (gledajući dijete koje je još uvijek nepokretno) Smiri se, prijatelju, pas se samo htio igrati!

(Promijeni VICTOROV izraz lica u neugodno)

VICTOR: (posramljeno) Bože! Kakva glupost, a tako sam se uplašio! Puno ti hvala, nisam znao da se pas samo želi igrati... Sada mi je stvarno neugodno što sam takav plašljivac. Da budem iskren, bio sam potpuno paraliziran i jednostavno se nisam mogao pomaknuti. Iako, da sam pobjegao, mislim da bi bilo gore.

WOODY: Znaš što? Mislim da sam se i ja bojao, ali osjećaj je nestao kad sam vidio psa kako bježi od mene za leptirom. Usput, smiješno je kako ti se izraz lica promijenio, obrazi su ti sada rumeni, pretpostavljam da je to ono što ti zoveš "neugoda". Pa, dobro... Toliko učim o emocijama!

VICTOR: (posramljeno) Pa, hvala ti puno što si mi pokazao da se ne bojim nepoznatoga. Sada se više ne bojim psa, mogu se igrati s njim i sprijateljiti se s njime. Bok! Idem ga pronaći.

(Dijete izlazi s pozornice desno) (WOODY je okrenut prema publici)

WOODY: Pa, činjenica je da sam u Zemlji ljudi otkrio puno različitih emocija: sreću, tugu, ljutnju, strah i neugodu. Moglo bi se reći da u ovoj zemlji vode vrlo emotivne živote, ali ja nisam navikao na sve ovo i jako sam umoran, pa mislim da ću se vratiti u svoju zemlju i ispričati svojoj obitelji i prijateljima sve o pustolovinama koje sam doživio. (Interakcija) Vidimo se uskoro, dječaci i djevojčice!

(zavjesa se spušta)

KRAJ



Martha i psić na sajmištu

Lijeva ruka:	Desna ruka:
PSIĆ	MARTHA (RUŽIČASTI kostim): sretna/tužna
DANNY (CRVENI kostim): ljutit/sretan	SARA (ZELENI kostim): iznenađena/sretna
MARTHA (RUŽIČASTI kostim): sretna/tužna	VICTOR (PLAVI kostim): uplašen/posramljen
VICTOR (PLAVI kostim): uplašen/posramljen	

PRVA SCENA

Lijeva ruka	Desna ruka
PSIĆ (psić)	MARTHA (ružičasto)

(Tiha uvodna glazba. Sa spuštenom zavjesom, PSIĆ se pojavljuje lijevo na pozornici.)

PSIĆ: *(Interakcija)* Ja sam Psić, Marthin mali pas igračka. Uvijek me vodi posvuda sa sobom: u školu, liječniku, na odmor... Martha me uvijek zagrlji kad se boji, kao onog dana kad smo gledali stvarno strašan film.

Uvijek spavam na podnožju njenog kreveta, jer se tamo osjeća sigurno i zdravo sa mnom. Martha ima i druge prijatelje, a kada se igra s njima, ostavi me na vrlo udobnoj stolici ili na svom krevetu, a ponekad me ostavi i na podu, ali uvijek se vrati po mene.

Radimo punoooo toga zajedno. Da vam ispričam što nam se dogodilo jednog dana kad smo išli na sajam?

Onda počnimo...

(Sajamski zvučni efekti, glazba vrtuljka itd. Scenografija je predložena u dodatku. PSIĆ odjednom nestaje između zastora, a zastor se otvara)

(MARTHA i PSIĆ pojavljuju se na pozornici desno: MARTHA s desne strane, drži PSIĆA, koji je s lijeve strane)

DRUGA SCENA

Lijeva ruka	Desna ruka
DANNY (crveno)	SARA (zeleno)
MARTHA (ružičasto)	VICTOR (plavo)

(DANNY i SARA se pojavljuju u isto vrijeme, po jedno sa svake strane)

SARA: *(iznenađeno)* Pogledaj, Danny, to je Martha na vrtuljku! I to na crvenom konju! *(sretno, vrišteći)* Boook, Martha! *(iznenađeno)* Jesi li vidio koliko brzo ide, Danny? Opa!

DANNY: *(ljutito)* Da, ali sigurno se jako boji.

SARA: *(iznenađeno)* Ne bih rekla, Danny, ona je stvarno hrabra. Hej, što je bilo Danny?

DANNY: *(ljutito)* Stvarno sam jako ljut.

SARA: *(iznenađeno)* Ali zašto? Zašto? Kako se netko može ljutiti na sajmu?

DANNY: *(ljutito)* Samo, mama mi ne dopušta da kupim ništa slatko, kaže da ću dobiti karijes.

(Majčin glas u pozadini: "Hajde, Danny, tvoja sestra želi u autiče").

DANNY: *(ljutito)* Bok, Sara, moram ići, da vidimo što moja majka sada želi! *(nestaje s pozornice lijevo)* *(Okrenite SARU)*

SARA: *(sretno)* Bok, Danny!... *(okrenuta prema publici)* Pričekat ću Marthu da je pitam kako je bilo na vrtuljku pa da krenem dalje. To je tako uzbudljivo!

(7" glazbe)

(MARTHA – sretna – izlazi na pozornicu ostavši bez psića)

MARTHA: *(sretno)* Sara, bilo je fantastično! Vrtuljak je išao tako brzo i moj se konj penjao i spuštao više nego bilo čiji drugi. Ako ćeš ići na njega, pobrini se da dobiješ crvenog konja.

SARA: *(sretno)* Ali meni je najdraži zeleni.

MARTHA: *(sretno)* OK, i zeleni je sladak, ali sigurna sam da ne ide tako visoko kao crveni.

(Okrenite MARTHU i SARU udesno, slušajući glas izvan pozornice) (Glas: "Sara, na redu si.")

SARA: *(sretno)* Super, Martha, sad je na meni red da se popnem, vidimo se kasnije *(nestaje s pozornice desno)*

MARTHA: *(sretno)* Bok, Sara!

(Okreni MARTHU)

MARTHA: *(tužno)* A Psić? Gdje je moj mali psić? *(okrenuta prema publici)* Jeste li ga vidjeli? *(5" glazbe)*

(VICTOR se pojavljuje s desne strane, uplašen)

VICTOR: *(uplašeno)* Bok, Martha! Bože, tako sam se uplašio u vlaku duhova! Bilo je stvarno mračno! I kad sam se najmanje nadao... Iskočila je vještica i udarila me

svojom metlom! (*gleda ravno u Marthu*) Ne izgledaš baš sretno, Martha. (*Interakcija*)
Ne izgleda li vam Martha tužno? Nešto nije u redu?

MARTHA: (*tužno*) Izgubila sam Psića. Moj mali psić, ne mogu spavati bez njega.

VICTOR: (*uplašeno*) Ma, ne brini, naći ćemo ga. Pomoći ću ti da ga nađeš. (*njih dvoje izlaze iz pozornice lijevo*)

(15" glazbe)

TREĆA SCENA

<i>Lijeva ruka</i>	<i>Desna ruka</i>
DANNY (crveno)	SARA (zeleno)
MARTHA (ružičasto)	VICTOR (plavo)

(SARA (*iznenađena*) se pojavljuje na pozornici s PSIĆEM desno od pozornice, i DANNYJEM (*sretan*) lijevo od pozornice)

SARA: (*iznenađeno*) Danny, pogledaj kakvoga sam psića pronašla na vrtuljku. Nije li sladak?

DANNY: (*sretao*) Taj me pas podsjeća na nešto... nije li to Psić, Marthin psić?

SARA: (*iznenađeno*) Možda si u pravu, Danny, potražiti ću je i pitati.

DANNY: (*sretno*) Čekaj, pitat ću mamu mogu li ići s tobom (*oboje izlaze desno*)

(Sajamska glazba)

(MARTHA (*tužna*) i VICTOR (*uplašen*) pojavljuju se zajedno s lijeva od pozornice)

VICTOR: (*uplašeno*) Ne brini, Martha. Vidjet ćeš da će se Psić pojaviti. Ali idemo brzo odavde, pada mrak, sajmište se prazni i počinjem se bojati.

MARTHA: (*tužno*) Tražili smo posvuda i nije se pojavio (*trese se*). Ohhhhhh... što ću bez PSIĆA?

VICTOR: (*uplašeno*) Možda je pao među konje, ili na nekoj drugoj vožnji na koju si išla. Osim toga, rekli smo svim čistačicama da ga zadrže ako ga nađu. A ako ne, uvijek možeš kupiti drugoga...

MARTHA: (*tužno*) Ali Psić je nezamjenjiv! Sigurna sam da ga je netko pronašao i odnio kući sa sobom (*plače*) i nikad ga više neću vidjeti!

VICTOR: (*uplašeno*) (*grli je*) Nemoj plakati, Martha, siguran sam da će se pojaviti. Izradit ćemo plakate i zalijepiti ih po cijelom gradu. Imaš li fotografije Psića?

MARTHA: (*jecajući*) Naravno da imam...

VICTOR: (*uplašeno*) Idemo kući i izradimo plakate pa ih polijepimo posvuda.

(MARTHA i VICTOR izlaze s pozornice desno)

(5" glazbe)

ČETVRTA SCENA

<i>Lijeva ruka</i>	<i>Desna ruka</i>
DANNY (crveno) s PSIĆEM	MARTHA (ružičasto)

(DANNY se pojavljuje lijevo na pozornici s PSIĆEM)

DANNY: *(sretno)* Bože! Mislim da sam tada čuo Marthin glas. Sara je ostavila psa kod mene u slučaju da je vidim kako bih ga mogao vratiti. *(Interakcija)* Je li je netko od vas vidio? Hoćete li mi pomoći da je pozovem? Psića ću ostaviti da se nasloni ovdje, može? Tako je, na tri, 1, 2, 3... Maaartha, Maaartha.

(okreni DANNYJA)

(MARTHA – tužna – pojavljuje se s pozornice desno)

DANNY: *(ljutito)* Martha, napokon sam te našao! Sara i ja smo te tražili po cijelom sajmištu. Zbog tebe sam propustio crtiće koje sam želio vidjeti na TV-u.

MARTHA *(tužno):* Nemoj biti takav, Danny. Izgubila sam svog malog PSIĆA i idem kući izraditi plakate da vidim je li ga netko našao. Victor me čeka.

(Još više plačući, silazi desno s pozornice)

DANNY: *(ljutito)* Martha, vrati se! Ne budi plačljivka i otvori oči.

(MARTHA se pojavljuje s pozornice s desne strane, s tužnim licem, ali kad ugleda PSIĆA, lice joj postaje sretno)

MARTHA: *(sretno)* Ma što ja to vidim? Ne mogu vjerovati! *(priđe Psiću)* Psiću! Tako sam sretna! *(glasno ga ljubi)* "Cmok, cmok, cmok" Danny, hvala ti puno! Gdje ste ga našli?

DANNY: *(ljutito)* Sara ga je pronašla na vrtuljku. Mora da ti je ispao, a čim mi ga je pokazala, prepoznao sam da je to tvoj Psić.

MARTHA: *(sretno)* Nemaš pojma koliko mi je psić važan, Danny, ne budi tako mrzovoljan. Želim pozvati tebe i Saru sutra na zabavu u mojoj kući da ti zahvalim.

(okreni DANNYJA)

DANNY: *(sretno)* Opa!... To je stvarno sjajna ideja.

(Sve troje nestaje s pozornice u jednom potezu)

(5" glazbe)

PETA SCENA

<i>Lijeva ruka</i>	<i>Desna ruka</i>
VICTOR (plavo) PSIĆ	MARTHA (ružičasto)

(MARTHA – sretna – pojavljuje se na pozornici desno i VIKCOR – uplašen – pozornica lijevo)

VICTOR: (*uplašeno*) Martha, moramo uskoro završiti plakate. Razmišljam o jednom Psiću koji je proveo noć sasvim sam na sajmištu i zbog toga se bojim...

MARTHA: (*sretno*) Ne brini više, Victor. Danny i Sara su pronašli Psića i on je živ i zdrav kod kuće.

VICTOR: (*uplašeno*) Dobro, sigurno si presretna.

MARTHA: (*sretno*) To sigurno! Također, želim ti zahvaliti što si mi toliko pomogao i bio dobar prijatelj u tako teškim trenucima... CMOK!!

(MARTHA prilazi VICTORU i daje mu poljubac. VICTORU je na licu neugoda)

VICTOR: (*posramljeno*) Ahm!... Nikad me prije nisi poljubila, Martha.

MARTHA: (*smijeh*) Ha, ha, ha. Pa, dobro... Također ti želim reći da ću sutra prirediti zabavu doma da proslavim pronalazak Psića i pozvan si. (*Interakcija*) I svi ste vi pozvani, djeco. Biste li htjeli doći?

(Zavjesa se zatvara)

(5" glazbe)

(PSIĆEVO lice se pojavljuje između zavjesa)

PSIĆ: Što kažete, djeco? Kakvu smo pustolovinu svi doživjeli na sajmu! Nadam se da vam se svidjela. Drugi dan ću vam ispričati više Marthinih pustolovina s njenim prijateljima. Šaljem vam pusu i vidimo se opet uskoro! (*PSIĆ nestaje između zavjesa*)

KRAJ





